

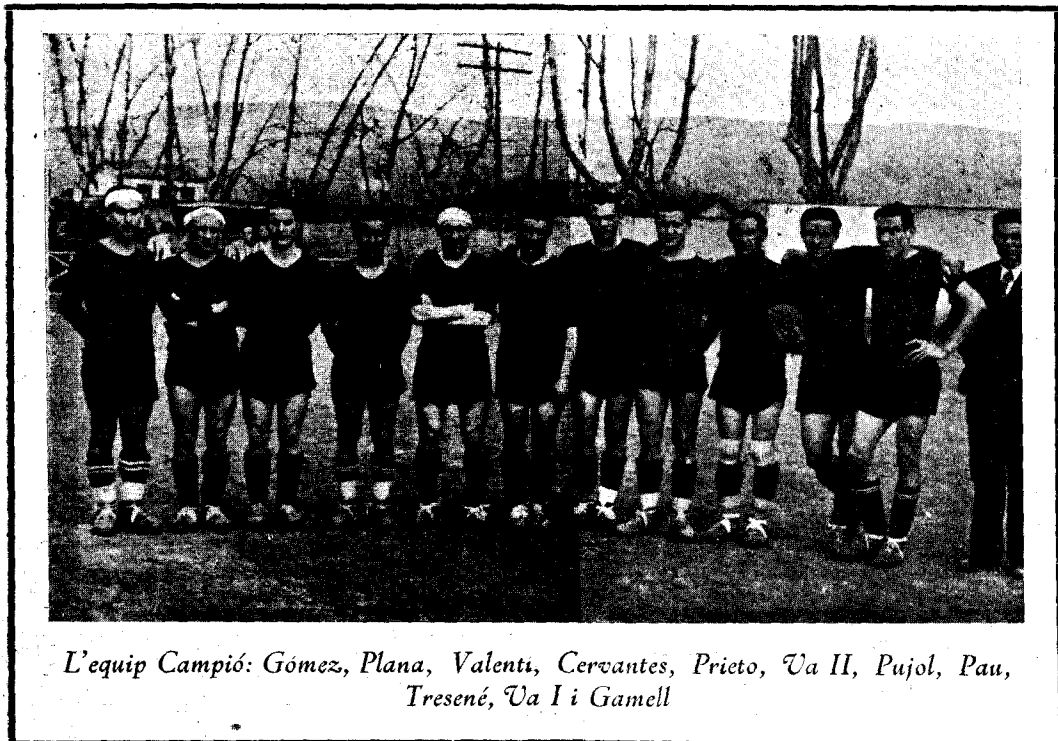
INFORMACIO ESPORTIVA

L'Olot F.C. Campió de Lliga de la Tercera Categoria Ordinària
Després d'un partit emocionant i sofrint la descarada parcialitat d'un arbitratge favorable als banyolins, el nostre equip logra un brillant empat a tres gols, i queda classificat Campió de Grup

OLOT F. C. 3, - F. C. BANYOLES, 3. — Al camp del Banyoles tingué lloc el passat diumenge, dia 19, l'anunciat partit final del Campionat de Lliga de la Tercera Categoria Ordinària (Segon Grup). Foren nombrosos els olotins, que, amb aital motiu, es traslladaren a Banyoles per tal d'acompanyar el nostre equip a la conquesta del títol de Campió. El partit fou vertaderament digne d'una final; no precisament per la qualitat del joc que es desenrotllà, sinó per l'entusiasme amb què es lliuraren ambdós equips per tal de lograr la victòria.

Al minut de començar el partit i al tirar un córner que no encerta a blocar Tresené, val el primer gol a favor del Banyoles. Aquest gol desmoralitza l'Olot, ço que aprofita el Banyoles per a marcar el segon gol que és rebut amb gran entusiasme. Reacciona l'Olot i Valenti, aprofitant un batibull davant la porta banyolina, logra marcar el primer gol. No es desanimen per això els banyolins els quals poc abans de finalitzar el primer temps aconseguixen marcar el tercer gol en mig d'un entusiasme delirant.

En començar el segon temps els jugadors olotins surten amb gran braó disposats a aminorar la aventatge del Banyoles. I, és Va I qui logra marcar el segon gol d'un fort xut. El Banyoles és dominat de manera absoluta i quant mancava un minut i mig per acabar, la defensa banyolina incurteix en mans dintre l'ària que són castigades amb penal, el qual, tirat per Plana, val l'empat a l'Olot i el títol de Campió en mig de l'entusiasme dels olotins. Els millors Gómez, Pujol, Plana i Va II.

L'equip Campió: Gómez, Plana, Valenti, Cervantes, Prieto, Va II, Pujol, Pau, Tresené, Va I i Gamell

Després del partit

El què ens diuen Prieto, Va II, Plana i Cervantes de l'Olot i Cufí i Bremon del Banyoles.

Acabat el partit entrem en els vestuaris dels flamants campions on l'alegria és enorme. Preguntem a Prieto la seva opinió sobre el partit i ens diu el següent:

—Amb un altre àrbitre i el terreny de joc amb millors condicions havíem de guanyar la partida.

Trobem en Va II, en Plana i en Cervantes que discuteixen d'aquella pilota que entrà dintre la porta banyolina i que el col·legiat senyor Ribas, no entenent-ho així, no concedí el gol. Plana diu que el Banyoles no és, actualment, equip per guanyar a l'Olot i que sort havia tingut aquell equip de l'arbitratge parcial del senyor Ribas, el qual els castigà amb faltes imaginàries les més de les vegades.

En sortir del camp ens topem amb en Cufí i en Bremon, els notables jugadors del Banyoles, els quals ens diuen:

—Ha estat un partit que no l'havíem d'haver perdut mai. Ells han tingut molta sort i nosaltres molta desgràcia.

XAFARDERIES

Un «Cor» que queda mut.

Al finalitzar la primera part, el resultat de la partida era favorable al Banyoles per 3 gols a 1. No cal dir que els «istes» olotins tenien el cor més petit que una maquinària d'un rellotge pulsera. No així els banyolins, els quals organitzaren un Cor a 12 veus, i cantaven «Banyoles campió!», «Banyoles campió!», amb música de «Esta noche me emborracho». Vingué, però, la segona part i l'Olot marca el segon, i els cantaires banyolins iniciaren un «pianissimo» en llurs cants que ni dirigits pel mestre Millet l'haurien fet més perfecte. De sobte, l'àrbitre pita un «penal» contra el Banyoles amb motiu de què un defensa d'aquest equip es volia ficar la pilota a la butxaca. Va per tirar-lo en Prieto, més en Plana a cau d'orella li fa veure la responsabilitat d'aquell moment històric. En Prieto es torna groc i acaba per cedir que el tiri en Plana.

Xiula el col·legiat i el nostre extrem dret comença a caminar amb pausa com si volgués fer més llarga l'agonia dels banyolins i l'esperança dels olotins. De sobte, arrenca a córrer i d'un xut fenomenal marca el gol de l'empat. En aquests moments, el Cor banyolí es posa a cantar unes absoltes...

Un petó arxivat

Després d'haver marcat el gol de l'empat, que donava el títol de campió a l'Olot, en Plana fou raptat per una senyoreta, la qual se l'emportà darrera unes mates d'herba que hi havien al mig del terreny de joc, i el besà amb un estil tant de «dona fatal», que amb un xic més no ho pot comptar. No cal dir que el petó i el nom de la protagonista han quedat arxivats.

En Zamora caníbal?

En Sarquella (a) Zamora, en veure les injustícies que xiulava l'àrbitre, va prometre per la memòria del Negus, que si mai en Ribas venia a Olot a arbitrar algun partit, se li menjaria la melsa a l'ombra d'un arbre del Firal.